



El relat hot: Maria i Kai [part 2]

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Maria i Kai, segona part

[Llegeix la primera part aquí]

Havien passat dos mesos des que el Kai va marxar a Itàlia. Al principi, les videotrucades eren diàries, els missatges constants, i tots dos mantenien viva la seva connexió com si la distància fos només un obstacle físic. Però amb el pas de les setmanes, la realitat de les seves vides va començar a pesar. Els horaris no sempre coincidien, les responsabilitats augmentaven, i la frustració per no poder estar junts va anar fent-se més evident.

Tot va esclatar en una discussió. Els dos estaven nerviosos, es trobaven a faltar, i un petit malentès es va convertir en un desacord més gran. Des de llavors, els missatges es van anar reduint. Ara, després de diversos dies sense parlar, la Maria estava estirada al llit amb el mòbil a la mà, mirant la pantalla buida del xat amb el Kai.

Li pesava la tensió entre ells, i sabia que volia arreglar les coses, però no sabia per on començar. Va sospirar profundament i, després d'uns minuts de dubtes, va obrir la conversa.

Maria: Ei... Què tal?

El missatge va quedar allà, uns segons eternals. Però llavors, els tres puntets de "escrivint" van aparèixer, i el cor de la Maria va començar a batejar amb més força.

Kai: Ei... Em sap greu que hàgim deixat de parlar així.

La Maria va notar un pes caient-li dels ombres. Era un començament. Es va remoure una mica, intentant trobar les paraules adequades.

Maria: Sí... jo també. Trobo a faltar parlar amb tu com abans. Ens vam enfadar per una tonteria.

Un silenci curt va omplir l'espai de la pantalla abans que ell respongués.

Kai: Ho sé... crec que estava massa frustrat amb tot i vaig deixar que la distància m'afectés més del que hauria d'haver fet.

La Maria va somriure lleugerament, sentint com la tensió entre ells es començava a dissipar.

Maria: Jo també ho estava. Però el que més vull és poder parlar amb tu com abans... Em sap greu si et vaig fer sentir malament.

Kai: No, no és culpa teva. Només que tot plegat se'm va fer una mica costa amunt. No m'agrada aquesta sensació d'estar tan lluny de tu...

Ella va sospirar, sentint com la distància que els havia separat emocionalment també la ressentia



físicament.

Maria: Jo també et trobo molt a faltar. És difícil no tenir-te aquí amb mi, però sé que és temporal, que tornarem a estar junts.

Els puntets de "escrivint" van aparèixer de nou, però aquesta vegada van trigar més. Finalment, va arribar el missatge.

Kai: Maria... No puc deixar de pensar en tu. Encara que a vegades sembli que em distancio, t'estimo molt. Em fa ràbia que aquest enfadament ens hagi allunyat.

Ella va sentir un nus a la gola llegint aquelles paraules. Després de dos mesos, per fi el Kai li expressava el que sentia de debò. Amb un somriure una mica melangiós, va escriure de nou.

Maria: Jo també t'estimo, Kai. I sí, la distància és una merda, però no deixem que ens separi. Jo segueixo aquí, esperant-te.

Kai: Prometo que faré el possible per no deixar que la distància ens afecti tant. Ho sento, Maria. Vull tornar a parlar com abans, vull tornar a sentir-te a prop... Encara que sigui a través de la pantalla.

La Maria va notar una escalfor al pit. Es va recordar del primer dia a l'aeroport, quan s'havien promès que tot aniria bé, i tot i les dificultats, sabia que ho podien superar.

Maria: M'encanta sentir-te dir això. Jo també ho vull. Sabem que podem amb això, només hem de ser pacients. Quan tornis, tot això serà una història que recordarem amb un somriure.

Es va fer una petita pausa, fins que el següent missatge d'en Kai la va fer somriure encara més.

Kai: I quan torni, prepararé alguna cosa especial per a nosaltres dos. Estic pensant en una escapada... només tu i jo.

Maria: M'encanta la idea. Encara que em fa més il·lusió només tornar-te a veure i sentir-te a prop...

Van seguir xerrant, el to de la conversa va anar tornant a ser el de sempre, còmplice, ple de bromes i comentaris que només ells entenien. Era com si aquell petit distanciament no hagués estat més que una petita pausa, un moment per reajustar-se.

Finalment, en Kai va enviar un missatge que la va fer sentir una escalfor especial.

Kai: Tinc ganes de veure't i, quan torni, agafar-te entre els meus braços i fer-te petons com si no hi hagués un demà. Saps que sempre m'has tornat boig, Maria.

La Maria va sentir una esgarripança recorregent-li l'esquena. Tot i la distància, aquella tensió sexual que havien compartit no s'havia esvaït. De fet, la seva absència la feia encara més intensa.

Maria: Tens clar que quan tornis no et deixaré escapar, oi? ;) També tinc moltes ganes de tenir-te ben a prop.

Després d'uns minuts més de missatges suggerents i de reconciliació emocional, es van acomiadar, aquesta vegada amb la sensació que, malgrat tot, tot tornava a estar en el seu lloc.

Kai: T'estimo, Maria. Estem a només unes setmanes de veure'ns. Pensa en això quan et sentis sola.



Maria: T'estimo, Kai. I tu recorda que encara que estiguis lluny, estem junts en això. Sempre.

Amb el cor més lleuger, la Maria va deixar el mòbil sobre el llit, notant com aquell pes que havia sentit els últims dies s'havia esvaït. La distància seguia allà, però sabien que la seva connexió era més forta que qualsevol quilòmetre entre ells. Això li va fer recordar el seu comiat a l'aeroport, mai havia tingut una experiència sexual que la posés tan, taaan calenta. Recordant com es tocaven mútuament sota la manta mentre es feien petons en aquella sala buida de l'aeroport, la Maria va començar a notar que el cor se li accelerava, que tenia pessigolles a la panxa i que la vagina començava a estar cada cop més humida.

Es va tapar sota els llençols, i resseguint cada detall d'aquell record, es va començar a tocar com si les seves mans fossin les del Kai. Anava lenta per gaudir més estona del plaer. Respirava fort i també apretava la boca per no fer soroll mentre es masturbava. Es tocava el clítoris igual que ho va fer el Kai, amb dos dits fent cercles suaus. Però es va posar tan i tan calenta que va voler posar-hi més intensitat, per això es va introduir els dits també a la vagina, imaginant que el penis dur del Kai la penetrava poc a poc, amb amor i passió. Tenia tantes ganes de reconciliar-se amb ell que no havia passat ni un minut que ja s'estava a punt de córrer. Però no volia encara. "Encara no, una mica més Kai" va pensar interiorment. Va aguantar la respiració, va parar la masturbació un moment i va baixar el ritme per allargar-ho una estona més. Es va començar a fer carícies a les cuixes fins a arribar un altre cop al clítoris. Ho notava, tal qual, com si fossin les mans del Kai. Que calenta la posava, joder. Al començar a fer cercles suaus sobre el clítoris de nou, va passar mig minut més i ja no va poder contenir més aquell orgasme silenciós, però mooolt intens.

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, seguirem fent noves històries! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!